

tig ook nog fris en spontaan. En zo oogt ook het boekje. Geen dicht bedrukte bladzijden met afwisselend theoretische delen en voorbeelden van onze beste essayisten maar een open, uitnodigende lay-out met veel tekeningen, foto's, reclameteksten en schema's. De voorbeelden worden kort gehouden en omvatten zowel zakelijke als literaire teksten, proza als poëzie, bekende als onbekende auteurs. Daartussen vindt men richtlijnen, overwegingen en opdrachten.

Schrijven 1 volgt een logische opbouw in drie delen : 1° De Beschrijving ; 2° Verslag - Vertelling - Verhaal - Interview ; 3° De brief. De systematische opbouw wordt ook binnen de delen zelf gevolgd. Zo vindt men bij de beschrijving achtereenvolgens 'voorwerpen', 'dieren', 'mensen', 'plaats en ruimte', 'handelingen, gedragingen enz.' en 'sfeer'. Telkens wordt het onderwerp behandeld in een deel 'Objectief' en een deel 'Subjectief'. Deel 1 begint ook met een reeks opwarmertjes.

Ik vermoed dat leerlingen door dit boekje schrijven zoniet prettig dan toch prettiger dan vroeger zullen vinden. De voorbeelden schrikken niet af omdat ze vaak uit het leven dat de leerling kent, genomen worden : bekende tijdschriften, strips en auteurs. De stapsgewijze aanpak nodigt uit tot meedoen - het is niet langer zo dat iedereen plots een goed verhaal uit de mouw moet kunnen schudden. Enkel Deel 3 De brief ontgoochelt wat. Er heerst momenteel duidelijk een malaise op het vlak van het leren briefschrijven. Het medium 'brief' is op zijn teruggang want briefschrijven wordt niet echt meer 'beoefend' als persoonlijk communicatiemiddel. Schrijven 1 faalt op het punt van de motivatie om persoonlijke brieven te schrijven. Alhoewel er aandacht aan besteed wordt overheerst toch weer de indruk dat alles hier draait om de zgn. zakelijke brieven. En vooreerst in het boekje krijgen we hier wel lange bladzijden met afspraken, beleefdheidsregels en suggesties. Dat terwijl de correspondentiewereld net op zijn hoofd staat door verschillende systemen die gehanteerd worden (1 handboek, 1 systeem) en het besef dat er voor 90 % van de situaties voorgedrukte formulieren bestaan. Voor het overige is dit boekje een aangename verrassing die net op het moment komt dat ik er van overtuigd geraakte dat de uitgeverijen alles op de leerboeken hadden gezet.

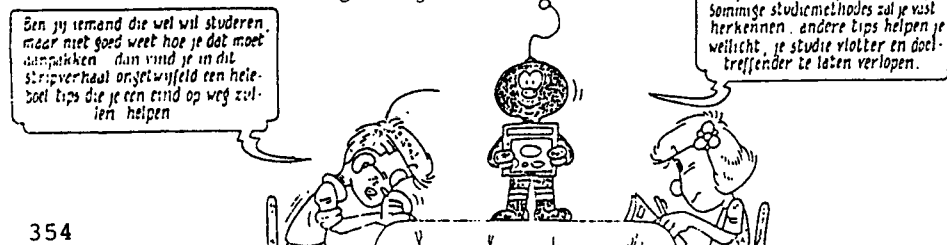
Walter De Hert, Verbondstraat 90, 2000 Antwerpen.

Studeren

STUDEREN ? KAN JE LEREN ! (stripverhaal + ideeënmap voor de begeleider en werkbladen voor de leerlingen)

Paul Maes en Stefan Tuerlinckx met wetenschappelijke begeleiding van Walter Jansen

Standaard Educatieve uitgeverij

'Zou je niet gaan studeren i.p.v. een strip te zitten lezen ?!' hoor ik mijn vader nog zeggen. Nu gebruik je strips om te leren studeren...

Een leerkracht, studiemeester, PMS-medewerker, ouder, opvoeder, grote broer of zus zal in onze strip + ideeënmap een mogelijk hulpmiddel vinden om de leerlingen tussen 10 en 14 jaar een handje toe te steken bij het leren van een degelijke studiemethode.

Hoeveel leerkrachten zijn niet op zoek en hebben reeds heel wat bij elkaar gelezen en uitgedokterd om hiervoor een middel te vinden.

Een leraar technologische opvoeding kwam op de idee en schreef het scenario samen met een student (12-jarige die zich ontpopte tot striptekenaar) en een pedagoog die voor de wetenschappelijke begeleiding zorgde.

Het stripverhaal maakt op een speelse manier duidelijk dat

.je moet willen studeren en studeren een gewoonte, een houding is ;

.leren in de klas begint ;

.thuiswerk gepland kan/moet worden ;

.studeren niet het zelfde is als 'van buiten leren' of 'dikwijls de tekst overschrijven of herlezen' maar een kwestie is van de leerstof verkennen, lezen en begrijpen, inprenten, integreren en controleren..

Dit zijn ook de thema's die later terugkeren in de begeleidende ideeënmap.

10-jarigen die de strip lazen (zonder meer) vonden hem 'moeilijk maar plezant'. 14-jarigen vonden hem maar 'stom'.

Het is duidelijk dat de ideeënmap én hun begeleider een belangrijke rol spelen.

De ideeënmap bestaat uit werkbladen voor de leerling (soms verschillend per leeftijdsgroep) en een leidraad voor de begeleider.

Hierin vinden we achtergrondinformatie, ideeën voor klassikale, groeps- en individuele verwerking met behulp van verschillende didactische methoden. Bovendien ook ideeën voor niet-schoolse verwerking.

Per thema wordt melding gemaakt van de gemiddelde werkduur en beoogde doelgroep.

Hoe meer men erin leest én op voorwaarde dat men vertrouwt in het effect van het lezen en herlezen van strips hoe boeiender en bruikbaar het wordt.

Wetenschappelijk onderzoek bewees dat men kan leren studeren. Het grote probleem is de - dikwijls ontgoochelde - leerling te motiveren en opnieuw vertrouwen te geven dat inspanningen iets kunnen opleveren. Deze strip en ideeënmap kan hun 'belangstelling wekken'.

Bijhorende videoband (toelichting van de methode) en volgende strips rond 'proefwerken', 'notities maken' e.d. worden nog voorzien in de toekomst.

Toch blijft de lezer zitten met de vraag of de 'strip' als medium geschikt is om een dergelijke boodschap over te brengen.

Mierjam Boets, Dendermondestraat 22, 2018 Antwerpen.